

انترناسیونال هفتگی

حزب کمونیست کارگری ایران

سرمدیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-870 120 7768

۱۰۴

۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۱

۳ مه ۲۰۰۲

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

"درسهای بدیهی برلین" نوشته منصور حکمت و "کنفرانس برلین و جناحهای حکومت اسلامی" (مصاحبه رادیو انترناسیونال با منصور حکمت) دو نوشته مهم درباره توضیح واقعیات کنفرانس برلین و حقانیت موضعگیریهای حزب کمونیست کارگری ایران هستند که در دومین سالگرد کنفرانس برلین مجدداً در نشریه انترناسیونال هفتگی منتشر میشوند - هفتگی

درسهای بدیهی برلین

منصور حکمت

کنفرانس رفته بوده اند و گفتند این خدمت را به شایستگی انجام داده اند.

دوم خردادی ها در کنفرانس برلین قرار بود تصویری از یک ایران دیگر و یک جمهوری اسلامی دیگر بدهند که باید در برابر مخالفان نظام مورد دفاع و پشتیبانی غرب قرار بگیرد. یک جمهوری اسلامی تماماً "لبخند" و "چپچه پرندگان"، جایی که

صفحه ۲

در افکار عمومی زمینه سازی کنند، میخواستند اپوزیسیون را تست کنند، ساکت کنند، قرار بود چهره قابل هضمی از رژیم اسلامی ترسیم کنند. "دیالوگ انتقادی" قرار بود به بار بنشیند. نوبت گسترش معاملات بانکی و بده بستان بسته و اسلحه رسیده بود. گفتند وزارت اطلاعات و مقامات حکومتی کاملاً در جریان این کنفرانس بوده اند، گفتند خودشان اجازه داده اند و کار را تسهیل کرده اند. گفتند برای خدمت به نظام اسلامی به

اسلامی را نقش بر آب کردند. با اولین پرخاشهای راست به شرکت کنندگان کنفرانس برلین، حتی قبل احضار کسی به "دادگاه"، برگزار کنندگان و شرکت کنندگان، از نیرومند و بنیاد هاینریش بل تا سحابی و رئیس دانا و جلایی پور، کردند. این پروژه ای در خدمت عادیسازی و گسترش روابط غرب با ایران بود. گفتند این پیشنهاد دولت آلمان بود. میخواستند برای سفر قریب الوقوع خاتمی به آلمان

نتایج محاکمات نمایشی پرونده کنفرانس برلین و احکام حبس و تبعید طویل المدتی که بر سر عده ای از ملایم ترین منتقدین حکومت اسلامی نازل کردند، یک چیز را ثابت میکند و آن حقانیت سیاسی آن آزادیخواهان و انقلابیونی است که سالن کنفرانس برلین را با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و زنده باد آزادی به لرزه درآوردند و طرح آلمانی-دوخردادی بازاریایی بین المللی برای اسلام و رژیم

کنفرانس برلین و جناحهای حکومت اسلامی

مصاحبه رادیو انترناسیونال با منصور حکمت

صفحه ۳

انترناسیونال هفتگی دوساله شد

فاتح بهرامی

اپوزیسیون تبدیل شود. انترناسیونال هفتگی نشریه ای محبوب در میان مردم آزادیخواه و شریف است، طیف عظیمی از مردم خواهان سرنگونی رژیم اسلامی آرا دوست دارند. انترناسیونال هفتگی صدای آزادیخواهی و مساوات طلبی کارگران و زنان و جوانان ایران است و اهداف و خواسته های انسانی آنانرا نمایندگی میکند. عکس العمل سریع انترناسیونال هفتگی در قبال مسائل و اتفاقات مربوط به اوضاع سیاسی ایران باعث شده این نشریه برای جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی و برای کارگران و زنان و جوانان به تنگ آمده از دست رژیم آدمکشان، به یک ابزار مهم تبلیغ و بسیج تبدیل شود. انترناسیونال هفتگی برای

صفحه ۴

با این شماره، دو سال از انتشار انترناسیونال هفتگی میگذرد. در اینمدت هر جمعه صبح، در چهار گوشه جهان، انترناسیونال هفتگی بطور منظم در تیراژ وسیعی بدست خوانندگان و علاقه مندان نشریه رسیده است. در حال حاضر تیراژ این نشریه در داخل ایران سی هزار است. سی هزار نسخه از نشریه در شهرهای ایران تکثیر و توزیع میشود و سپس دست بدست میشوند. در خارج کشور نیز علاوه بر تیراژ حدود بیست هزار نسخه چاپی، در ابعداد وسیعی از طریق اینترنت و سایتهای اینترنتی انترناسیونال هفتگی بدست مردم میرسد. انترناسیونال هفتگی توانسته است تا حدی سد اختناق را در داخل ایران بشکند و به پرتیراژترین و پرخواننده ترین نشریه

اطلاعیه در باره وضعیت پزشکی منصور حکمت

صفحه ۲

مراسم های مستقل

اول مه در برخی
شهرهای ایران

صفحه ۲

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465

Fax: 0044-870-135-1338

markazi@ukonline.co.uk

رادیو انترناسیونال

۳۱ متر - ۹۹۴۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

تلفن 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

0044 208 962 2707

سازمان ملل نقض حقوق بشر در ایران را مجاز اعلام کرد

صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

درسهای بدیهی برلین

آخوندهای بی آزار با چهره های نورانی و با عباهای نازک حریر دست در دست هم، سبکبال در چمنزارها دنبال شاپرکها میدوند و کلکسیون تبر جمع میکنند و اینترنت یاد میگیرند. جایی که پاسدارها دستهای خونی شان را شسته اند و دیگر برای فستیوال ها فیلم میسازند و فلسفه میخوانند، جایی که زنان، اگرچه هنوز بخاطر "فرهنگ خویش" چادرشان را سفت لای دندان گرفته اند، با اجازه شوهر از بام تا شام فمینیسم و دوچرخه سواری میکنند. ایرانی "مدنی" و سرشار از "تسامح و تساهل" و "وجهات قانونی". قرار بود بگویند سپاهیان سلحشور اصلاحات اسلامی قوه مجریه را دارند و اکنون در یک قدمی فتح قلعه مقننه اند، و این دیگر همه چیز را فیصله میدهد. اینها به برلین رفته بودند تا لیخنه خاتمی و اجازه نشر مجلات پاسدارهای سابق را بعنوان گشایش سیاسی و آزادی بیان و جامعه مدنی در اروپا بفروشند، رفته بودند مضحکه مجلس اسلامی را یک پارلمان قانونی قلمداد کنند، رفته بودند سلاخی مخالفان حکومت را به گردن باند ها و محافل متفرقه بیاندازند و از جمهوری اسلامی ایران و رهبر و رئیس جمهور و مجلس و مقننه و قضائیه و کابینه و وزارت اطلاعات و حقوق بگیران نظام شان رفع مسئولیت کنند. رفته بودند نسل کشی ها و اعدام ها و سنگسار ها، گورهای بدون نشان، کارگران بدون معاش، زنان بدون حق، جوانان بدون آینده، کودکان تباه شده، اعتقادات سرکوب شده، صداهای خفه شده، بی حقوقی مطلق انسان در صحن جامعه و متن قوانین و چرخش مرکب شمشیر قصاص و سبعت اسلامی در تمام زندگی و ذهن شهروندان این کشور بختک زده را پشت شمایل مقوایی یک آخوند مرتجع و لفاظی های بی ارزش در مورد "اسلام مدرن" مخفی کنند. اینها رفته بودند در برلین از جمهوری اسلامی دفاع کنند، برایش تبلیغ کنند، مخالفان حکومت اسلامی را عقب برانند. تلاش کردند، اما نتوانستند. برعکس، کنفرانس برلین به صحنه یک اعتراض و افشاکری عظیم علیه کل موجودیت رژیم اسلامی

و دولت آلمان و "اپوزیسیون" مرتجع مونتلف رژیم بدل شد. بازماندگان نسل کشتار شده، آزادیخواهان و مقدم بر همه کمونیستها این خیمه شب بازی را برچیدند. حقایق حاکمیت ارتجاع اسلامی و استبداد خونین در ایران را جلوی چشم همه گرفتند. خواست اکثریت عظیم مردم ایران، یعنی سرنگونی حکومت اسلامی، را فریاد کردند. پروژه تبلیغی دهها میلیون مارکی دولتمین ایران و آلمان را خنثی کردند. مقامات آلمان و بنیاد هاینریش بل و بهمن نیرومند و شرکاء، میگویند از احکام محکمه اسلامی "شوکه" شده اند! اما مگر این همان حقیقتی نبود که میخواستند به ضرب پلیس آلمان جلوی بیان شان را بگیرند. این حقیقت که در رژیم اسلامی از آزادی بیان و اندیشه خبری نیست، که آدمها را بجرم فکر کردن میکشند و بجرم جشن گرفتن میزنند و سیاه میکنند. مگر از اعدامها و شکنجه های این بیست سال، از سنگسارها، از قتل های دزدکی جوخه های مرگ آقای رهبر و وزارتخانه های آقای رئیس جمهور بیخبر بوده اند. مگر صدها نفر در همان کنفرانس فریاد زدند که آزادی تنها با برچیدن این نظام ممکن است، که دوم خرداد بال دیگر همین حکومت است، که حتی پالان این حکومت هم عوض شدنی نیست. احکام محکمه اسلامی پرونده برلین ربطی به شرکت و اظهار نظر این افراد در آن کنفرانس ندارد. (بعضی مانند صدر و رستمخانی اصلا کاری در این کنفرانس نداشتند). این احکام ربطی به اعتراض مخالفان حکومت در سالن کنفرانس برلین و عکس العمل این سخنرانان در قبال آن وقایع ندارد. نوارهای ویدئویی کنفرانس برلین گواه این است که اغلب متهمین جانانه از حکومت اسلامی شان در ایران دفاع کردند. نه فقط این، بلکه کسانی نظیر سحابی، رئیس دانا، جلائی پور و اشکوری، و برخی دیگر، چه قبل از تشکیل پرونده، در جراید و سخنرانی ها و چه در دفاعیات خود، باز آزادیخواهان و انقلابیون سرنگونی طلب و حزب کمونیست کارگری و رهبران را آماج شدید ترین حملات و ترور شخصیت قرار دادند، کوچکترین ابایی از این نداشتند که ما را "عامل اجانب" بخوانند و عملا فتوای اعداممان را طلب کنند. اساسا اگر کنفرانس برلین چیزی را نشان جناح راست داد، وفاداری دوم خردادی ها به نظام بود. و طنز ماجرا اینجاست که اگر اینها حکم سنگین زندان گرفته اند، دقیقا به همین خاطر است. این عده

قربانیان آرامش فعال اند. قربانیان بن بست دوم خرداد و اصلاح طلبی اسلامی، قربانیان تلاش ابلهانه برای تعدیل رژیم و جلوگیری از تغییر آن. در فاصله کنفرانس برلین تا صدور حکم محکمه برلین، دوم خرداد به انتهای خط رسید. حباب اصلاح طلبی اسلامی ترکید. اینها اسرای جنگی اند. رهبرانشان واداده اند، استراتژیست هایشان گیر کرده اند، نیروهایشان منهزم شده اند. انجمن اسلامی دانشجویان ایلام راست میگوید، اگر کسی قبلا جایی بر سر چیزی ایستادگی کرده بود، افشاری و سحابی امروز در زندان نبودند. حتی مقامات آلمانی و دوستان شوک زده ایرانی شان خوب میدانند که تروریسم دولتی و محاکمات صحرایی و قصاص اسلامی و اعدام و شکنجه در ایران بیست سال است که حتی یک روز قطع نشده. خود پرونده برلین را از جمله برای ماستمالی پرونده یک زنجیره قتل دولتی سر هم کردند. در همین فاصله محکمه برلین، ۸۰۰ نفر را به اعدام و سنگسار محکوم کرده اند و کشتن ها را شروع کرده اند. چند صد نفر را بجرم جشن گرفتن سال نوی میلادی گرفتند و شلاق زدند و سیاه کردند. این واقعیات ایران اسلامی خامنه ای و خاتمی و رفسنجانی است. محکومین محکمه نمایشی برلین باید فوراً آزاد بشوند. برای ما این بخشی از یک مبارزه وقفه ناپذیر برای سرنگونی رژیم کثیف اسلامی و رهایی همه قربانیان آن است. این مبارزه است که اکنون با سرعتی بیسابقه نیرو میگیرد. آنها که آرزو در کنفرانس برلین حقایق را گفتند، جای شایسته خود را در راس تحولات سیاسی تاریخساز ایران پیدا میکنند. ■

**یک
دنیای
بهتر
برنامه حزب
کمونیست کارگری
را بخوانید**

اطلاعیه در باره وضعیت پزشکی منصور حکمت

بدین وسیله به اطلاع میرسانیم که این دوره از معالجات رفیق منصور حکمت پایان یافته است. نتیجه این معالجات بدنبال آزمایشات پزشکی که دو ماه دیگر انجام خواهد شد معلوم میگردد. با تشکر از همه عزیزانی که چه از ایران و چه خارج کشور بطور مدام جویای حال وی هستند، نتیجه این معالجات را با روشن شدن آن به اطلاع خواهیم رساند.

هیات دائم دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران
۲ مه ۲۰۰۲

سازمان ملل نقض حقوق بشر در ایران را مجاز اعلام کرد

کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در کنفرانس سالانه خود جمهوری اسلامی، سمبل بی حقوقی انسان، را از لیست کشورهای ناقض حقوق بشر حذف کرد. باین ترتیب از نظر این نهاد باصطلاح طرفدار حقوق بشر، نه تنها ممنوعیت آزادیهای فردی و مدنی مانند آزادی بیان و اجتماعات و تشکل، و تبعیض علیه زنان و آزار کودکان، نقض حقوق بشر نیست، بلکه اعدام و سنگسار و شکنجه و دست بردن نیز که طی بیست و سه سال گذشته دامنآ توسط جمهوری اسلامی باجرا در آمده، و هنوز نیز ادامه دارد، نقض حقوق بشر محسوب نمیشوند. این مصوبه شرم آور کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل باید قاطعانه توسط کلیه سازمانهای طرفدار حقوق بشر محکوم شود.

اینکه کمیسیون حقوق بشر امروز تصمیم به خارج کردن جمهوری اسلامی از لیست کشورهای ناقض حقوق بشر گرفته است اساسا عکس العملی است به سیاست فاشیستی دولت اسرائیل در قبال فلسطین و حمایت فعال آمریکا از آن. سیاست ارتجاعی اسرائیل و آمریکا تنها از مردم تحت ستم فلسطین قربانی نمیگیرد، این سیاست همچنین موجب تقویت

اسلام سیاسی میشود و لذا سرکوب مردم منطقه را تشدید میکند. در پرتو سیاست اسرائیل و آمریکا امروز دولتتای مرتجع اسلامی و منطقه مجال یافتند تا با محکوم نکردن جمهوری اسلامی ژست دفاع از مردم فلسطین را بگیرند. سیاست ارتجاعی آمریکا و اسرائیل ارتجاع را در منطقه تقویت کرده است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۶ آوریل ۲۰۰۱

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

کنفرانس برلین و جناحهای حکومت اسلامی

مصاحبه رادیو انترناسیونال با منصور حکمت

(این برنامه روز پنجم مه ۲۰۰۰ در ایران پخش شده است)

رادیو انترناسیونال: از بعد از کنفرانس برلین تبلیغات هیستریکی از طرف هر دو جناح جمهوری اسلامی علیه حزب کمونیست کارگری ایران راه افتاده و اتهامات حیرت انگیزی را به حزب کمونیست کارگری وارد میکنند. شما برخورد این دو جناح را چگونه تفسیر میکنید؟

منصور حکمت: برخوردشان به ما بنظر من در اساس نشان دهنده ترسشان از جنبش ضد جمهوری اسلامی است، جنبش علیه هر دو جناح. ببینید این دو جناح هر کدام اساسا دیگری را متهم میکنند به اینکه دارد پایه های نظام را سست میکند. دوم خردادها دارند به جناح مقابل میگویند که این برخوردهای قشری شما و این تاکید شما بر اسلامیت غلیظ و این نپذیرفتن تعدیل باعث میشود مردم بر سر کل حکومت بریزند و یک جنبش سرنگونی طلبی عظیم شکل بگیرد و جمهوری اسلامی ای بجا نکند. راستها در مقابل از قدیم دارند به دوم خردادها میگویند که این "توسعه توسعه" گفتن های شما، این "گشایش گشایش" گفتن های شما و "جامعه مدنی" گفتن های شما، یک جنبش سرنگونی طلبی عظیم را به میدان میآورد و طومار کل رژیم را در هم میپسیند. این موضع گیری اساسی و همیشگی این دو جناح در برابر هم است. در نتیجه هر وقت بحران بالا میگیرد، هر کدام دیگری را به جاده صاف کن دشمن بودن متهم میکنند. در اعتراضات تیرماه که کار به جنگ خیابانی با سپاه پاسداران کشید، هر دو همین کار را کردند. هر کدام دیگری را به این متهم کردند که دارد میدان را برای عناصر و نیروهای خارج جریان "خودی" باز میکند که در صحنه سیاسی دخالت کنند. امروز جالب است، و ما خیلی از این خوشحالیم، که این نیروی سوم، این لولو خورخوره ای که هر کدام دیگری را با آن میخواهد بترساند و ساکت کند حزب کمونیست کارگری ایران است. ما سمبل مبارزه علیه دو جناح، سمبل مبارزه نماینده واقعی مردم بیرون این حکومت شده ایم و طبیعی است که هر کدامشان دیگری را متهم میکنند که آب به آسیاب ما میریزد، همدست ما است و در این ماجرا داستانهایی محیرالعقولی هم هر کدام تعریف میکنند که واقعا شایسته جمهوری اسلامی است.

روزهای اول راست ها و خامنه ای چی ها بودند که دوم خردادها

را به همدستی با ما متهم کردند که بله شما در بند و بست با حزب کمونیست کارگری رفته اید در برلین عمدا جلسه گذاشته اید تا اینها بیابند مرگ بر جمهوری اسلامی بگویند. تا جایی که رسانه های طرفدار خاتمی در اروپا نگران شده بودند، با ما تماس میگرفتند که آیا واقعا دوم خردادها با شما تماس داشته اند و با هم توافق کرده بودید؟! بعد از اینکه دو خردادها اینطور در منگنه قرار گرفتند، بنظر میآید صحبت کرده اند و تصمیم گرفته اند همان سناریو را برای راستها پیاده کنند. حالا آنها خامنه ای و دارودسته اش و جناح راست را متهم میکنند که با حزب کمونیست کارگری تباخی کرده اند تا دوم خرداد را بزنند. قضیه بسیار محیر العقول و تماشایی است. دو جناح حکومت در یک کشور پهناور دارند به همدیگر برچسب میزنند که با حزبی که عملا راس و پرچم جنبش سرنگونی طلبی در خارج حکومت است دمساز و همراه شده و حتی همدیگر را متهم میکنند که رفته اند سران این حزب را دیده اند، از آن خط گرفته اند، این البته باعث انبساط خاطر و سرگرمی خیلی از کمونیستها شده. اما بنظر من خیلی خوب است. چون نشان داده شد که سه جریان در جامعه ایران وجود دارد، دوم خردادها و راست ها بخشی از این واقعیت اند، مردم و امثال حزب کمونیست کارگری هم یک گوشه دیگر واقعیت اند و نیرویی هستند که هر روز هولناکتر و ترسانکتر دارد خودش را به اینها نشان میدهد.

در جواب به این حملات هیستریک ما فقط باید اینرا به مردم یادآوری کنیم که قابل انتظار است که دوم خردادها برای اینکه در این جدال انتساب دیگری به دشمن عقب نمانند این حملات را به ما بکنند. این حملات اینقدر مسخره است که دیگر از حد عقل خارج شده. جالب است که هم زمان با ایران، در خارج کشور هم و با بعضی ایادی شان، با بعضی از اوپاشی که در خارج به اسم روزنامه نگار دارند، در روزنامه های خارج این داستانهایی خیره کننده را میکارند، دارند سعی میکنند دفع شر کنند. و اتهاماتی را که جناح خامنه ای و راستها به آنها زده اند را به سمت خود آنها برگردانند. ما در جواب این

حملات کار خودمان را میکنیم. برای مردم روشن میکنیم که دعوا سر چیست. خامنه ای و راست ها چه میگویند، خاتمی و جناح دو خرداد چه میگویند و در این میان حزب کمونیست کارگری چه میگوید. حزب کمونیست کارگری به صحنه آمده است. این اولین بار در تاریخ بیست سال اخیر ایران است که جناحهای مختلف حکومت بطور ملموس یک جنبش سرنگونی طلبی قدرتمند را بیرون خودشان میبینند و اینچنین از آن میترسند و بعلاوه در قلب این جنبش سرنگونی طلبی، یک جریان و حزب سیاسی سابقه مبارزه لاینقطع علیه حکومت را میبینند و بنظر من عکس العمل شان طبیعی است. ایران دارد وارد فاز جدیدی میشود، صحنه سیاسی آن دارد به زور بروی مردم باز میشود، حزب کمونیست کارگری وارد این معادلات شده و ما بسیار از این تحولات خوشحالیم.

رادیو انترناسیونال: اهمیت این کنفرانس برلین یا تاثیر این کنفرانس چه بوده که چنین غوغا و بلبشویی را چه در ایران و چه خارج کشور راه انداخته؟

منصور حکمت: باید یادتان بیاید که رژیم جمهوری اسلامی چگونه تا بحال سر پا مانده. جمهوری اسلامی جنگ را داشته، سلمان رشدی را داشته، اشغال سفارت را داشته، و حالا کنفرانس برلین را دارد. جلسات مشابه کنفرانس برلین قبلا هم فراوان بوده و ما در خارج کشور در کشورهای مختلف آنها را پیکت کرده ایم، از تشکیکشان ممانعت کرده ایم، افشا کرده ایم. هر جا سران حکومت آمده اند خارج که به نفع حکومت اسلامی تبلیغ و پروپاگاندا بکنند، ما سد راه این قضیه شده ایم. نکته اینجاست که این دوم خردادها هستند که عمدتا از طرف غربی ها به خارج دعوت میشوند. و لاجرم موضوع اغلب این پییک ها در خارج این جناح است. وگرنه اگر خامنه ای بیاید به خارج که باید ببینند اینجا مردم چه به روزش میاورند. در نتیجه، اینکه لبه تیز این افشاگرها و اقدامات اعتراضی در خارج کشور معمولا عناصر دوم خردادی هستند فقط بخاطر این است که فعلا در غرب برای اینها تریبون سخنرانی فراهم میکنند. اگر خامنه ای ها و ناطق نوری ها و ده نمکی ها به اروپا بیایند که روزگارشان به مراتب سیاه تر خواهد شد. در نتیجه هر عنصر جمهوری اسلامی

که پیش را در خارج بگذارد و بخواهد تریبونی برای دفاع از جمهوری اسلامی بدست بیاورد، حزب کمونیست کارگری و کمونیستها و آزادیخواهان در خارج کشور از جلسه اش یک صحنه افشاکاری درست میکنند. در کنفرانس برلین چند نفر از ایادی حکومت حضور داشتند. عده دیگری هم آدم های خوشنامی بودند که جزء حکومت نیستند، و حتی اگر از جنبش دوم خرداد و یا خاتمی دفاع بکنند، دارند عقیده شان را میگویند و ما هیچوقت به این اعتراض نداشته ایم. اعتراض به محتوای عقیده شان داشته ایم ولی به سخنرانی شان هیچوقت اعتراض نداشته ایم. مشکل ما کسانی است که سپاه پاسداران را راه انداخته اند، وزارت اطلاعات را گردانده اند، کسانی هستند که سخنگویان و عامل سرکوب و اعدام و شکنجه در آن جامعه بوده اند. بهرحال اگر اینها در ایران در این بن بست سیاسی حاد نبودند کنفرانس برلین هم واقعه ای میشد مثل بقیه وقایعی که در این بیست سال از سر گذرانده اند. منتهی این واقعه در دوره بعد از انتخابات مجلس، که راستها میخواستند زرش بزنند و آن تناسب قوای جدید بین خودشان و دوم خردادها را اجازه ندهند، ابزاری شد برای تهییج از هر دو طرف. در کنفرانس برلین عده ای آمده اند شعار مرگ بر جمهوری اسلامی دادند و با صدای رسا به جهان اعلام کرده اند که این مملکت فقط دو جناح رژیم را ندارد. مردم یک طرف اصلی جدال هستند. اکثریت عظیم مردم جمهوری اسلامی را نمیخواهند. راست ها این را شاهد گرفتند برای تکرار آنچه که همیشه به دو خردادها میگفتند که ببینید شما حرف از توسعه و دیالوگ میزنید و در پس آن این قدرت عظیم مردمی که سرنگونی میخواهند میاید از فرصت استفاده میکند. شما به این ها میدان دادید. در ماجرای برلین این حمله را اول راست ها کردند بخاطر اینکه پرچم سرنگونی طلبی و ضدیت با جمهوری اسلامی آنجا بلند شد. دوم خردادها هم مجبورند مقابله به مثل کنند. طرف دارد به دشمن منتسب شان میکند آنها هم متقابلا باید همین کار را بکنند. بزرگترین جرم در جمهوری اسلامی تماس با "دشمن" است. در نتیجه اگر دشمن را شما حزب کمونیست کارگری تعریف بکنید معلوم بود که سیاست دوم خردادها این میشود که در قدم بعد برلین را به صحنه ای تبدیل کنند که گویا راست ها همدوش این

"دشمن" علیه آنها توطئه کرده اند. واقعیت این است که هیچ توطئه ای در کار نبوده، مردم جلوی ابراز وجود نمایندگان و عوامل و سخنگویان مدافع جمهوری اسلامی را در خارج گرفتند، مثل نمونه های بسیاری در چند سال اخیر، منتهی این اتفاق مصادف شد با دوره پس از انتخابات، با ماجرای ابطال بعضی از صندوقها، با ماجرای دور دوم انتخابات و این سوال که بالاخره چند روز دیگر این مجلس قرار است با چه ترکیبی از عوامل و جناحهای جمهوری اسلامی باز بشود و اینجاست که برلین در بازی قدرت در ایران، این جایگاه را پیدا کرد بخصوص که بطور سمبلیکی محل ابراز وجود یک نیروی سوم در جامعه ایران شد و این برای آنها واقعا دردناک است.

رادیو انترناسیونال: شما در پاسخ تان مقداری توضیح دادید. فقط میخواستم کمی روشن تر کنید که آیا سیاست حزب کمونیست کارگری بهم زدن سخنرانیهای دوم خردادها یا مخالفین تان است؟

منصور حکمت: ابدا اینطور نیست. ما شعارمان این است: جمهوری اسلامی را میگوییم با مخالفان جدل نبرد میکنیم با مخالفان جدل میکنیم. دوم خردادها منحصر به کسانی که در این کنفرانس بودند نیستند. سازمان اکثریت دوم خردادی است، توده ای ها دوم خردادی هستند، خیلی از جریانهای موسوم به "اپوزیسیون" دوم خردادی هستند و خیلی از شخصیتهای داخل کشور و شعرا و ادبا دوم خردادی هستند. اینها آزادانه به جلسات مختلف در خارج کشور میآیند و میروند. خود ما در کنفرانسهای مختلفی که برگزار کرده ایم از مدافعان دوم خرداد دعوت کرده ایم تا بیایند سخنرانی کنند. نشریات ما را که باز میکنید مصاحبه های مختلفی می بینید با کسانی که دارند از دوم خرداد و خاتمی دفاع میکنند. بحث ما تریبون ندان به ایادی جمهوری اسلامی است. اینها که در کنفرانس برلین بودند سه چهار نفرشان ایادی جمهوری اسلامی بودند، باقی شان هم از شخصیتهای غیر رژیمی ای بودند که شاید از دوم خرداد چپ تر یا راست تر بوده اند. ما کاری به این طیف نداشتیم. اگر فقط این دسته دوم در کنفرانس شرکت میداشتند هیچکس از کنفرانس برلین مساله ای نمی ساخت. ولی اگر "بچه های قدیم سپاه" و سران "سابق" وزارت اطلاعات قرار است بیایند و تا "آزادیخواهی" جمهوری اسلامی را به مردم آلمان نوید بدهند و بگویند جهان میتواند جمهوری اسلامی را به عنوان دولتی معتبر قبول کند، اینجاست که دیگر مردم جلیوشان می ایستند. ■

مسکوت گذاشتن جنایات اسرائیل یک ریاکاری آشکار

مراسم های مستقل اول مه در برخی شهرهای ایران

آذر ماجدی

اسرائیل با تمام قوا میکوشد که جنایات ارتشش را در جنین زیر خاک مدفون کند. بدنبال توافق ضمنی اولیه با سفر هیاتی از سازمان ملل به جنین بمنظور «کشف حقایق»، سنگ اندازی ها و بهانه جویی های دولت شارون آغاز شد. ترکیب و اهداف هیات کشف حقایق مورد اعتراض اسرائیل قرار گرفت. اسرائیل عملاً اعلام کرد تا اطمینان حاصل نکند که نتیجه سفر و تحقیقات هیات، ارتش اسرائیل را از هرگونه جنایتی مبرا میکند، اجازه ورود به هیات نخواهد داد. کوفی عنان، دبیر کل سازمان ملل، در پاسخ اعلام کرد که ماموریت و هیات کشف حقایق فاجعه جنین ملغی میشود. این قلدر بازی دولت اسرائیل تنها در پناه کامل تأیید آمریکا امکانپذیر است. همین چند روز پیش بود که

دست دولت صدام حسین را پیچاندند و با تهدید بمباران و حمله نظامی موافقتش را برای اعزام هیات بازرسی سازمان ملل گرفتند. بیش از ده سال است که مردم عراق را به بهانه پیاده کردن مصوبات سازمان ملل بمباران کرده اند، گرسنگی داده اند، هزاران کودک عراقی را از بی غذایی و بی دارویی به مرگ محکوم کرده اند. سال گذشته با قلدری اسلویودان میلسویچ، رئیس جمهور سابق یوگسلاوی را تحت عنوان پیاده کردن قوانین بین المللی، به جرم جنایتکار جنگی برای محاکمه از یوگسلاوی به هلند بردند. دولت اسرائیل، اما، مصوبات سازمان ملل را به ریشخند میگردد، قرارداد صلح اسلو را زیر پا میگذارد، و تنها عکس العمل سازمان ملل لغو هیات بازرسی جنایات اسرائیل است. شارون و شیمون پرز و ژنرالهای اسرائیلی با خیال راحت و با قلدری و وقاحت کامل در مقابل خشم و اعتراض بین المللی شانه بالا میاندازند و

جنش عظیم است که نشریه انترناسیونال تیراژش بالاتر برود، خواندگانش افزایش پیدا کند، و کیفیت آن بهتر شود. انترناسیونال هفتگی نشریه یک جنبش عظیم برای آزادی و برابری در ایران است. کار فعالین و دوستداران حزب که برای تکثیر و توزیع نشریه انترناسیونال هفتگی در داخل ایران تلاش میکنند خیلی مهم و ارزنده است. این رفقا هر هفته با تکثیر و توزیع نشریه دارند حرفهای دل خود را، یعنی ایده های انسانی و آزادیخواهانه و برابری طلبانه را هر چه بیشتر به میان

تهران: کارگران فلزکار مکانیک، کفاش، خیاط و خباز و چند مرکز کارگری دیگر تهران در اجتماعی ۱۵۰۰ نفره در تالار یاقوت واقع در چهار راه جمهوری، مستقل از دولت مراسم برگزار کردند که شامل سخنرانی در باره اول مه، وضعیت زنان کارگر، اجرای تاتر و موزیک بود و با شیرینی از شرکت کنندگان پذیرایی شد. مراسم با یک دقیقه سکوت بیاد جانباختگان اول ماه مه شروع شد، در ادامه تاریخ اول ماه مه خوانده شد و بعد یک کارگر زن شعری به این مناسبت خواند. یک کارگر زن دیگر در مورد ستم مضاعف بر زنان کارگر سخنرانی کرد و خواستار حقوق برابر اجتماعی شد. در ادامه یک تاتر کمدی در مورد روابط کارگر و سرمایه دار اجرا گردید و در پایان قطعنامه این مراسم قرائت شد که در آن بر خواستهای زیر تأکید شده بود: افزایش دستمزد متناسب با تورم واقعی / اجرای قانون سندیکاها و استرداد اموال سندیکای تعطیل شده / حقوق برابر زنان با مردان / حمایت از کارگران مهاجر بخصوص افغانی / حمایت از مردم فلسطین / لغو قوانین ضد کارگری بخصوص قانون خارج شدن کارگاه های کمتر از ۳ نفر و قالیبافان از قانون کار.

مردم میبرند و آنرا توده ای میکنند. این فعالیت ارزنده و انسانی را باید گسترش داد، و نیروی بیشتری برای کمک به آن بسیج کرد. در اینجا لازم است از همه همکاران و اسپانسورهای نشریه، از دوستداران نشریه، و از همه اعضا و فعالین حزب کمونیست کارگری، بخاطر اشکال مختلف همکاری و کمک به نشریه انترناسیونال هفتگی تشکر کنم. در آستانه سال سوم انتشار انترناسیونال هفتگی، از همه علاقمندان به این نشریه درخواست میکنم ما را در بهبود و گسترش کارمان بیش از پیش یاری دهند.

سقز: علیرغم تهدیدات مکرر فرماندار و مسئولین وزارت

اطلاعات، کارگران خباز سفر مراسم خود را برگزار کردند، نمایندگان کارگران سخنرانی کردند و قطعنامه خود را قرائت کردند. مسئولین وزارت اطلاعات به کارگران خباز اعلام کردند اگر مراسم مستقل برگزار کنید، قطعنامه خود را قرائت کنید و ما آنجا نباشیم، آنجا را مثل جنین خواهیم کرد. علیرغم این تهدیدات جنایتکارانه کارگران مراسم خود را برگزار کردند و قطعنامه ای حاوی برخی مطالبات مهم از جمله حق اعتصاب، تشکل و تجمع و اعتراض و نیز لغو نابرابری و تبعیض در میان کارگران زن و مرد، افزایش دستمزد و ممنوعیت اخراج برای حاضرین قرائت کردند. در سایر شهرهای کردستان نیز طبق گزارشات کمیته کردستان حزب، کارگران و مردم آزادیخواه با گردمانی های کوچک و بزرگ، با روشن کردن آتش و با رقص و شادی اول مه را گرمای داشتند.

در تهران، تبریز، ارومیه، کرمانشاه، سنندج، سقز، مهاباد، بوکان، مریوان، سردشت و نقده هزاران نسخه از اطلاعیه های اول مه حزب در سطح شهر و در مراکز کارگری توزیع شد، و بر در و دیوار برخی شهرها شعارنویسی شد.

در برخی شهرها مراسم های دولتی خانه کارگر برگزار گردید. در یکی از این مراسمها که در تهران در میدان قزوین برگزار شد، محبوب وزیر کار و صادقی رئیس هیئت مدیره کانون عالی شوراها اسلامی کار در دفاع از نظام جمهوری اسلامی، ولایت فقیه و نهادینه کردن افکار خمینی سخنرانی کردند و مجریان برنامه بر شعار راسیستی کارگر خارجی اخراج باید گردد کوبیدند. ■

رادیو انترناسیونال را روی اینترنت بشنوید
www.radio-international.org

از سایت روزنه دیدن کنید

www.rowzane.com

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت
www.wpiran.org
www.wpibriefing.com
www.rowzane.com
www.hambastegi.org
www.childrenfirstinternational.org
www.jawanan.org
www.iwsolidarity.com
www.medusa2000.com
www.marxsociety.com
www.kwpiran.org

Bank Account:
Z.I. Konto:
520 5164 008
BLZ: 10090000
Beliner Volksbank
Germany

Website:
www.haftegi.com
Email:
haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-8701207768

Address:
BM Box 8927
London
WC1N 3XX
England